

anotimp după anotimp

Mariana Fulger

viață, poveste a mea
spusă de lut și aer, și apă
de întuneric și lumină
de suflet și tăcere
cine te rostește atât de grăbit
cine te-a împins, te-a muștră
te-a încântat să alergi ca o veste?
nu mă privi așa, recunosc
pe căi celeste te-am dus
cu visul ades
și n-am mers, am zburat
iar tu, mai trecătoare decât arborii și pietrele
ai deprins prea graba
hai la pas, ca o apă
ca un clovn care-și repetă numărul visând
ca un prunc prea mic să alerge
spre tot ce știe drag
și cât mai trăim o poezie
să ne-așternem pe umeri
anotimp după anotimp
după anotimp...

—
Copyright Mariana Fulger